Ve skupince čtyřech nedbale oděných mužů sedících kolem malého ohýnku se živě diskutovalo.

"Člověče, to je ale lahoda," zamlaskal jeden z nich a znovu si pořádně přihnul ze skleněné láhve. "Pravý tuzemský rum, kdepak, tomu se nic nevyrovná. Kdes ho sehnal, Digi?"

"Zaletěl jsem si pro něj," odpověděl tázaný hrdě. "Rovnou do roku 2001. Koupil jsem ho v takovém malém obchůdku v nějaké vesnici."

"Koupil?" podíval se na něj podezíravě Kompus. "A kdes vzal peníze z té doby?"

Digi se rozpačitě poškrábal ve vlasech. "No já jsem ho vlastně nekoupil. On stál v tom regálu a když se ta prodavačka nedívala, tak jsem...."

"...ho čmajznul," doplnil ho Kompus a vyčítavě se na Digiho podíval.

"Pěknou nám děláš reklamu u prapředků. Co si o nás budou myslet?"

"Blázníš, myslíš, že někdo poznal z jaké jsem doby? Byl jsem oblečený úplně stejně jako oni. A taky jsem nechtěl zůstat nic dlužen, tak jsem tam v tom regálu nechal deuteriový článek," bránil se Digi.

Na to vyprskli všichni smíchem.

"Co je?" vyjel dotčeně Digi.

"Deuteriový článek, to je ale vůl..." chechtal se Futur. "Na co jí asi bude?"

"Na co asi?" odvětil uraženě Digi. "Může jezdit dva roky autem, nebo nebo tím pokryje veškerou spotřebu domácnosti na půl roku."

"To jo, ale bude si muset osmdesát let počkat, až se zvládne jaderná syntéza a dalších třicet až se auta s deuteriovým pohonem začnou vyrábět.
Takže její pra pra pra pravnučce se to může docela hodit."

"A sakra...to jsem docela pohnojil," přiznal zkroušeně Digi.

"A taky doufej, že si toho nevšimne ČASIE. Mohl bys mít průšvih jako hrom. Víš, že se žádná věc z naší doby nesmí dostat do minulosti. Kdyby se to profláklo, dostaneš pokutu jako hrom a nejméně na rok ti zabaví modul a zablokují obvody. Pak bys měl z čundrováním po druhohorách utrum," připomněl Futur.

"Jo jo, to je fakt," pokýval Kompus hlavou. "Na tohle je Časová Policie přímo alergická. Ale snad se tak moc nestalo. Jaký jsi tam nechal článek?"

"Čtverku x-déčko," řekl Digi.

"Tak to je v pohodě, na tom nikdo nic nepozná. Vypadá to trochu jako tužková baterie, co se v té době používala. A dovnitř se nedostanou. Na té iridiové slitině, ze které je obal, by si zuby vylámala i diamantová pila.

"

"Raději se tam cestou zpátky zastavím a ten článek si odnesu," rozhodl se Digi.

"Jo a až tam budeš, tak vem ještě pár lahví rumu, ten se neztratí," připoměl mu Futur.

"To určitě, kvůli vám tak budu znova pokoušet osud. Stačí mi tahle akce, další zásoby si opatřete sami," odfrkl Digi.

"Nesmíš být měkkýš. Znáš Vária z osady Platinový kaňon? To je chlapík! Pro celou partu uvařil jelení guláš. A víš kde sehnal toho jelena?"

"No u nás asi ne," ušklíbl se Digi. "Kde by se tam nějaký vzal."

"Jasně že ne," pokračoval Futur. "Vzal ho přímo na honu, který pořádal Franz Ferdinand na Konopišti v zimě 1912! Jen co ho složil, tak ho Vário
popadl a zmizel v časoprostoru. Jelena nechal doma, vrátil se zpátky do té
doby a pak jen z úkrytu sledoval, jak Habsburk zuří, kam se ten šesterák
poděl."

Digi se jen znovu ušklíbl. "A kdo byl ten Habsburk? To byl pes toho Ferdy?" zeptal se opatrně.

Ostatní se po sobě podívali a v koutcích úst jim opět zacukal smích. Futur se nadechl k razantní odpovědi, ale když jeho zrak zabloudil na láhev
ještě z poloviny plnou zlatého moku, jen mávl rukou.

"Jo, pes," prohodil ledabyle a raději se zhluboka napil.

Chvíli bylo ticho a všichni zamyšleně hleděli do ohýnku, který mezi nimi slabě plápolal.

"Že ty plavuně ale hezky voní, když hoří?" řekl Krony, který dosud mlčel.

"Hezky voní, ale blbě hoří," zafuněl Digi a suchou větývkou prohrábl ohniště. Úlomky plavuní hořely nízkým, namodralým ohněm takřka bez dýmu,
ale taky bez tepla.

"Jen počkej za pár miliónů let," pokýval hlavou Kompus. "Bude z nich uhlí, bud ou hořet nádherným plamenem a dusit lidstvo emisemi."

"Ale stejně - takové borovici, nebo bříze se to určitě nevyrovná. Na těch se člověk aspoň nebojí opéci si buřta, ale tahle bludička..." oponoval
Digi.

"To je sice fakt, ale zase ta romantika okolo. Jsme tři sta miliónů let v minulosti, není to úžasné? To ticho okolo a ten čistý vzduch," rozplýval
se Krony.

"Já cítím bahenní plyn z těch močálů kolem nás," utrousil Digi.

"A ty hvězdy, no jen se na ně podívejte. Doma nám takhle jasně nezáří. A všimli jste si, že souhvězdí tady mají úplně jiný tvar než u nás?"

"Jasně, jsme taky na jiném místě galaxie, než v našem čase. Sluneční soustava za ty miliony let urazila v Mléčné dráze pořádný kus cesty, "

potvrdil Kompus.

"Není to tady špatné, jen trochu života by to chtělo," poznamenal Futur.

"Nějací živočichové už existují. Obojživelníci a tak."

"A co dinosauři? Chtěl jsem nějakého vidět. Máňa povídala, že když letím takový flák času do minulosti, tak ať přivezu aspoň něco, na co se dá
koukat. Čeká, že přivezu záznam dinosauří svatby. Hostina, páření a tak,"
zařehtal se Digi.

"Jo tak to si tady přistál moc brzo. Musíš nejméně o padesát miliónů let do budoucna. Ale já bych neriskoval. Jestli narazíš na nějakou dravou
potvoru, taky bys mohl být na té hostině hlavním chodem."

"Hm," zamyslel se Digi. "Ale něco bychom přivést měli. Aby nám kluci na slezině věřili, že jsme fakt byli tak daleko. Nevím jak vy, ale já se
zítra poohlédnu po nějakém tom trilobitovi, nebo jiné potvoře. A Máni
vezmu sazeničku nějaké té plavuně, může si to pěstovat na zahrádce. Pokud
teda ten předpotopní exot snese ty naše kyselé deště."

Láhev rumu ještě dvakrát oběhla kolem a její dno se nebezpečně přiblížilo.

"Hele, tak ještě něco zahrej, než půjdem spát," vyzval Digi Kronyho.

Ten jenom mávl rukou. "Radši už ne. Tady v tom vlhku se to strašně rozlaďuje."

"Nevykrucuj se. Nalaď si to a spusť."

"No jak chcete," pokrčil Krony rameny. Dotkl se senzoru na boku futrálu, který mu ležel u nohou a ten se automaticky otevřel a dva bodové reflektorky umístěné ve víku osvítily Kronyho kytaru. Krony ji vytáhl z futrálu a lehce jí přejel po strunách. Hned mu bylo jasné, že je žalostně rozladěná.

"Tak hrej," pobídl ho Digi.

"Počkej, musím naladit," odbyl ho Krony.

"Ty se s tím naděláš," odfrkl si Digi. "Máš snad automat, ne? Tak se s tím nep árej. Slyšel jsem, že kdysi se dokonce kytary ladily ručně!"

"Nejen ručně, ale taky podle sluchu," doplnil ho Kompus.

Krony si jich nevšímal. Ze všeho nejdřív zapnul temperování strun i celého těla nástroje a po půldruhé minutě, když mu indikátor oznámil, že nástroj má ideální teplotu, spustil ladění. Do spodní části strun poblíž kobylky začaly lehce bubnovat malá kladívka a elektronická ladička uvnitř těla kytary rovnou zadávala pokyny mikromotorkům v hlavě, které podle potřeby přitahovaly a povolovaly jednotlivé struny. Po další minutě byla kytara naladěna a připravena k použití, aniž by musel Krony do celé operace jakkoli zasahovat. Sám využil tohoto času k tomu, že si na malém barevném displeji umístěném na zadní straně nástroje prohlížel virtuální zpěvník a hledal, co by se tak dalo v tuto pozdní hodinu zahrát.
Konečně nalezl vhodný song a stiskl první akord. Do strun však už udeřit nestačil, neboť mu, stejně jako ostatním, na komunikátoru na zápěstí zablikal červený výstražný signál.

"Průnik," oznámil suše Futur, jen co mrknul na displej komunikátoru.

"Jo, máme návštěvu," potvrdil Kompus.

Všichni obrátili hlavy k nebi a začali na černočerné obloze poseté miliony hvězd pátrat po nosném paprsku.

"Kdo nás tady mohl najít?" řekl zadumaně Futur.

"Nebude to nakonec ČASIE?" znervózněl Digi.

"To je klidně možné, raději tu flašku schovej. Jestli ji u tebe najdou, bude problém."

Digi do sebe zprudka hodil zbytek rumu a začal cpát prázdnou láhev do batohu.

Na temném nebi se rozsvítil modrý pulsující bod a vzápětí z něj vyšlehl paprsek, který se zapíchl do země pár metrů od skupinky.

"Tak už je to tady. Časová policie," konstatoval Futur.

"Člověk nemá ani tady klid," zaúpěl Digi.

Kolem místa, kam dopadl paprsek se rozlel kruh modrého blikajícího světla a vzápětí se z něj vylouply dvě postavy, ze začátku průsvitné jako z mlhy,
ale po chvíli už jasné a s pevnými ostrými obrysy. Jejich blankytně modré
uniformy nesly znaky mezinárodní Časové policie a jejich nesmlouvavé tváře
budily respekt.

Policisté přistoupili ke skupince a mladší z nich vyštěkl: "Časová policie. Vaše identikarty."

"Dobrý večer," řekl Kompus a klidně podal policistovi svoji identikartu.

"Dobrý," odpověděl starší z policistů. Mladší naopak ani necekl, jen s náležitou nafoukaností skenoval identikarty, které mu postupně všichni
podávali.

Jen co byl s perlustrací hotov opět zaštěkal: "Víte, jakého přestupku jste se dopustili?"

Digi se na něj přátelsky usmál: "Jestli si někdo stěžoval, že rušíme noční klid, tak to není pravda. Ještě jsme ani nenaladili, pane kapitáne."

"Nedělejte si legraci. O žádné rušení klidu tady nejde, to dobře víte. A nejsem kapitán, jsem poručík," odsekl mladý.

"Co není, může být," zamrkal na něj Digi nadějně.

"Nechte toho švejkování," zasyčel policista. "Tady jde o vážnou věc.

Dopustili jste přestupku podle § 325, odstavec d, Zákona 1289 / 2492 Sb. o ochraně časoprostorového kontinua. Svůj průnik jste nenahlásili centrále.

Co to znamená je jasné. Překročili jste ilegálně časovou hranici, nacházíte se v oblasti, která spadá pod zvláštní režim a navíc tady
tábořite a rozděláváte oheň a zjevně zde hodláte i nocovat. Tak co mi k

tomu řeknete?"

"Já bych vám k tomu teda něco řekl," nadechl se Digi, ale mrazivý Futurův pohled ho přiměl, aby zmlkl.

"Co vám k tomu máme říct? Je to všechno pravda," ozval se Kompus. "Opravdu jsem se nenahlásili na centrále, tábořím tady a rozdělali jsme tady ten malý ohníček. A pokud nás odsud násilím neodvedete, tak tady budem i nocovat."

"To není vysvětlení," štěkl mladý. "To jste mi jen zopakoval, čeho všeho jste se dopustili. Já chci slyšet nějaké zdůvodnění, nebo ztratím veškerou trpělivost."

Kompus mu již nevěnoval ani pohled. Jeho vysvětlení směřovalo ke staršímu policistovi, který stál kousek opodál a zatím kromě pozdravu nepromluvil ani slovo.

"Můj táta jezdil na vandry už jako kluk. Opravdových hlubokých lesů už tehdy před padesáti lety moc nezbývalo, ale ještě se pořád nějaké daly najít. Vždy jsem od něj slýchával jaké to je, sedět v noci, koukat do plamenů a zpívat u kytary. Vyprávěl mi, jak spali ve spacácích přímo na zemi, jak si vařili v kotlíku čaj a na ohni opékali slaninu. Vždy jsem to chtěl zažít, ale copak je něco takového u nás možné? Pořádný les aby člověk hledal s lupou. A když nějaký najde, je protkán sítí turistických a cyklistických stezek a na každém rohu je stánek s občerstvením. Na nebi toho lítá tolik, že skoro nejsou vidět hvězdy. A když si rozděláte oheň, abyste si opekli jeden pitomý špekáček, hned se objeví někdo, kdo vás za to pokutuje.
Proto jsme letěli až sem. Proto jsme nic nehlásili na centrále, protože nestojíme o to, aby nás sem někdo doprovázel a kontroloval všechno, co tady děláme. Nejsme vandalové, nic tu nezničíme, ostatně ani není co a taky dobře známe zákon a víme, že zde po nás nesmí zůstat žádná stopa, aby z toho naši předkové neměli hlavu v pejru. Vůbec nic po nikom nechceme, jen trochu klidu."

Kompus dokončil svoji řeč a obrátil svou tvář zpět k plamenům. Mladý policista se tázavě podíval na staršího. Z jeho neproniknutelného
výrazu se však rady nedočkal. Obrátil se tedy zpět ke skupince trampů a
rozhodnut neztratit image drsného, nesmlouvavého poldy opět vyštěkl:
"Dovedete si představit, že by se tak choval každý? To by v tom byl pěkný zmatek."

Skupinka mužů však jen seděla a klidně hleděla do plamínků. To mladého policajta zmátlo.

"Tak co, jak to vyřešíme?" řekl, ale jeho hlas už nezněl tak sebevědomě, jako před chvílí. "Jste ochotni zaplatit na místě blokovou pokutu?" C
hvíli mu nikdo neodpovídal. Mladý se bezradně otočil na staršího.

"Když vám zaplatíme tu blbou pokutu, necháte nás pak konečně na pokoji?" zeptal se Digi.

"Poslyšte, na nějaké smlouvání já nejsem zvědavý," odsekl mu mladý jakoby plný vděku, že mu někdo oponuje a on se může zase předvést ve své roli.

"Prostě zaplatíte pokutu buď na místě a nebo ve správním řízení - ale tam to bude pochopitelně dražší - a ihned se zbalíte a vrátíte se s námi do
našeho času."

"Tak nic," pokrčil rameny Digi a opět se spolu s ostatními zahleděl do plamenů.

Mladý nervózně přešlápl. "Tu pokutu zaplatíte..." začal a hlas mu přeskočil do hysterického tónu.

"Počkej," ozval se najednou starší z policistů. Přikročil blíž ke skupince trampů a zatímco oni k němu zvedli napjaté obličeje, on sám jen s kamenným výrazem koukal do jejich ohýnku. Všichni jen mlčeli a čekali, co se bude dít.

"Jako kluk jsem četl nějaké strašně staré knihy," řekl policista, "May, Seton, taky něco od nějakého Foglara. Líbilo se mi to."

Oči trampů se na něj s nadějí zadívaly.

"Dneska už mladí moc nečtou," řekl starý policajt a jakoby na vysvětlenou mírně trhl hlavou směrem dozadu ke svému kolegovi. Ten zatím vzadu vzteky rudnul.

"Takže myslím, že to pro tentokrát vyřešíme domluvou, co říkáte?"

Všichni čtyři horlivě přikývli.

"Ale ať se to neopakuje," upozornil je starší policista. "A taky se tady nezdržujte moc dlouho. Jste v tektonicky velice aktivní oblasti, každou chvíli se tady vyskytují silná zemětřesení. Jak jistě víte, probíhá rozpad Pangey a v tomto místě se setkávají dvě pevninské desky. Nenadálé sopečné erupce, propady povrchu země až o desítky metrů, výrony sopečných plynů, to všechno je tady na denním pořádku."

"Jasně, díky za upozornění," řekl Futur. "Stejně se zítra ráno vracíme."

"Tak dobrou noc," řekl starší policista a kráčel k místu, kde před nedávnem přistáli.

"Dobrou," odpověděla mu čtveřice mužů.

Mladý nejistě odkráčel za svým kolegou, ale v půli cesty se ještě otočil a zahulákal: "Ať tady po vás nic nezůstane! A taky je zakázáno přepravovat
jakékoliv objekty z minulosti do našeho času."
Nikdo si ho však už nevšímal.

Zakrátko siluety obou policistů zmodraly a počaly se rozplývat. Za okamžik už z nich zbyl jen modrý paprsek, který vystřelil ze země někam do
mimoprostoru a do vzdálené budoucnosti.

"Tak a jsou konečně pryč," oddechl si Futur.

"Ten starší byl docela rozumný," mínil Krony.

"Jo, ale tomu mladému jsem měl chuť jednu natáhnout," zavrčel Digi.

"Nediv se jim, dělají jen svoji práci," poznamenal Kompus.

"Jakou? Buzeraci lidí?" odsekl Digi.

"Nemysli si, taky to nemají jednoduché. Dneska dostane časový modul kdejaký trouba. Lidi se chovají strašně nezodpovědně," řekl Kompus.

"To je fakt, když si vzpomenu na toho chytráka, co si vezl domů těch několik párů latimerií, ale místo do svého akvária je vyklopil někdy v
osmnáctém století do Pacifiku," povzdechl si Futur.

"A co ten vtipálek, co do Loch Nessu vysadil to mládě plesiosaura?" dodal Kompus.

"Jo, to byla taky sranda," uchechtnul se Digi.

"Tak Krony, teď už snad konečně něco zahraješ, ne?" řekl Futur.

"Když mě se to zase rozladilo," zakňučel Krony. "Je tady strašné vlhko, ta kyta ra v tom trpí."

"Co to je za krám, prosím tě? Stálo to majlant a nic to nevydrží. Uděláš nejlíp, když to hodíš do močálu."

"Jo a seženeš mi novou?" ušklíbl se Krony.

"To si piš, že jo. A mnohem lepší!" nafoukl se Digi.

"Abych tě nevzal za slovo."

Léto 2003.

Prodejna hudebních nástrojů někde v centru Ostravy.

"Pane vedoucí, já vám přísahám, že tady ta Hohnerka ještě před pěti minutami byla."

"Před pěti minutami možná, ale teď tu není. Stála patnáct tisíc, je ti doufám jasné, kdo ji zaplatí?"

Důl Paskov, jáma Staříč, 978 metrů pod zemí.

Dva horníci chvíli překvapeně hleděli na obrys předmětu, který se objevil ve velkém kusu uhlí, který právě před chvíli zbíječkami odlomili ze sloje.

"Ty vole, vidíš to?"

"Vidím. Kdybych nevěděl, že je to blbost, tak bych řek, že je v tom uhlí zarostlá kytara."

Dopravníkový pás, na kterém kvádr uhlí spočíval se po krátké pauze dal opět do pohybu a nesl Kronyho zkamenělou kytaru vstříc drtičkám.